

Preguntes

El senyor president:

Senyories, comencem en..., reprenem el treball amb la pregunta número 1, que formula la diputada María José Ferrer, del Grup Popular, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre l'aportació econòmica de les persones majors dependents amb plaça pública.

La senyora Ferrer San Segundo:

Señora vicepresidenta, ¿va a eliminar el gobierno valenciano la aportación económica que realizan las personas mayores dependientes que disponen de plaza pública?

El senyor president:

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada, senyora Ferrer.

En primer lloc, agrair-li que corregiren la pregunta. No som la conselleria de polítiques exclusives, sinó inclusives. Ni exclusius, ni excloents: inclusius. Li agrairsc molt la correcció.

Efectivament, este és un tema que saben que ens ha preocupat i ocupat a este Consell i, aleshores, tal com vam fer públic en l'última reunió del Consell el divendres passat, en l'aprovació de la llei d'acompanyament dels pressupostos, vosté ja sabrà que s'elimina completament el copagament que vostés havien instaurat per a persones amb diversitat funcional i persones majors en centres d'atenció diürna, i se deroga parcialment el copagament que vostés havien instaurat en els centres residencials, és a dir, aquells centres que, a més, tenen ocupació nocturna. I també millorem la prestació econòmica de les persones cuidadores no professionals.

Estes són les tres novetats que hem introduït a través de la llei d'acompanyament, que òbviament ha de fer el trànsit parlamentari, però esta és la proposta que fa l'actual govern i que jo crec que respon perfectament a la seua pregunta.

La senyora Ferrer San Segundo:

Señora vicepresidenta, tendría muchas cosas que decir y muy poco tiempo.

Y le digo que su respuesta me ha generado duda porque, si hablamos de verdad, yo creo que lo primero también sería explicar a los ciudadanos que el primer gobierno de la Comunidad Valenciana en establecer el copago fue el gobierno socialista, presidido por Joan Lerma, siendo director de su gabinete Ximo Puig, el decreto de 1993, que estableció los precios públicos tanto en personas mayores como en discapacitados.

Y el primer gobierno de España que, al hacer la ley de la dependencia del año 2006, estableció la obligación legal, como obligación legal, usted bien sabe, del copago, fue el gobierno socialista de Rodríguez Zapatero, mediante la ley de 2006. No solo lo estableció, sino que incluso cuando la primera sentencia en la Audiencia Nacional declaró, por razones formales, la posible ilegalidad de esa tasa, el gobierno..., la ministra de Sanidad anunció que el gobierno recurriría el copago. La ministra de Sanidad, en ese momento, que recurrió, no el copago, sino que recurrió

la eliminación del copago en la ley de dependencia, era valenciana y se llamaba Leire Pajín.

Además de esto, también deben decir como verdad que la Comunidad Valenciana ha sido la última en cumplir la ley Zapatero respecto..., veinte años después de que se eliminara provisionalmente y que se ha hecho por un acuerdo de las comunidades autónomas del consejo sectorial en el que han participado todas las comunidades autónomas, que además se hizo con carácter progresivo, no por ejemplo..., es decir, con relación a la renta y no con carácter regresivo, como establece, por ejemplo, Andalucía, que establece una cuota fija y que había muchas cantidades... muchas cantidades fuera de..., que tenían una cuota cero, como sabe usted bien: IPREM, atención temprana, enfermos crónicos, etcétera.

Por tanto, hemos de decir que en este momento el señor Ximo Puig, y no me refiero a nadie más, dijo en su investidura: «En el primer Consell derogaremos todos los copagos.» Evidentemente ese es el primer incumplimiento.

Y yo tengo serias dudas, ¿por qué a algunos mayores, sí, y a otros mayores, no? Explíqueme usted a esos mayores que están en centros residenciales, ¿por qué ellos, que también son dependientes, no tienen eliminado el copago –los mayores de residencia–? Incluso, ¿a cuáles..., a qué personas mayores? ¿Por qué a unos sí y a otros no se les va a computar las pagas extras para su aportación? ¿Qué pasa con los centros de día donde..., de personas que no han podido estar en centros públicos y tienen que ir a centros privados porque no hay en su localidad? ¿Van a quedar excluidos de ese copago? ¿Qué pasa con el copago farmacéutico? ¿Por qué sí a los mayores y no..., y por qué no a los mayores? Y, si es así, ¿a cuáles? ¿Quién se va a hacer cargo de la parte que no se hace cargo ahora mismo la aportación? Porque no olvidemos que hasta que se establece lo que se llama..., el copago que se establece como obligación legal en la ley Zapatero –por cierto, nadie de ninguno de estos grupos la recurrió, esa ley–, hasta que no se establece esa ley, que es..., las familias tenían que hacer una aportación, una aportación que además no era homogénea, que además no dependía la capacidad y sobre la que no había ningún control. ¿Quién va a hacer esa aportación?

Y se refieren ustedes a los ayuntamientos. ¿Quién va a dotar a los ayuntamientos? Porque, mire, hay algo peor. Habla de remunicipalizar los servicios. Si necesitamos que todo eso lo hagan los ayuntamientos, o hace falta más salario, o hace falta más plantilla, o realmente habrá unas deficiencias de gestión. O, ¿van ustedes a despedir a las personas que ahora realizan la (*imintel-ligible*) ... esa función?

Una vez más, están ustedes utilizando el mismo *modus operandi*, es decir, yo lo anuncio, traslado a otros la obligación, no les doto de recursos y me pongo la medalla, es decir, una política de titulares. Este *modus operandi* tiene un nombre que yo se lo voy a ceder; lo que están haciendo ustedes es un *sinpa* institucional, es decir, lo están haciendo generalizadamente. Y explique usted a todos esos mayores, que también son dependientes, ¿cuándo van a quedar incluidos? ¿Por qué están excluidos? Y, ¿hasta cuándo van a tener que esperar para estar en la misma situación de los demás?

Las personas necesitan verdad...

El senyor president:

Moltes gràcies...

La senyora Ferrer San Segundo:

...y necesitan esperanza. Y sus promesas para ustedes siempre tienen salvoconductos, siempre tienen coartadas y nunca la indulgencia que nunca han pedido a los demás.

Y como dijo Quevedo...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

La senyora Ferrer San Segundo:

...la falta más grave es no tener conciencia de la propia falta.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Ferrer, jo crec que té vosté..., barreja vosté termes conceptuals diferents. I com que vosté venia amb una idea preconcebuda del copagament de diversitat funcional i el copagament de majors, que és com vostés diferenciaven els diferents copagaments, doncs no entén ara el nou concepte. Però jo li'l vaig a explicar.

I, mire, jo puc estar d'acord amb vosté que el copagament –que a mi m'agrada dir-li aportació suplementària, perquè ací no se copaga, perquè tot ho paguem els ciutadans i ciutadanes, no se tracta de copagar, és tracta d'una aportació suplementària– en una societat i en unes polítiques públiques on el sistema fiscal fóra realment redistributiu, doncs probablement podríem plantejar-nos que això no fera falta.

Però és cert que els últims anys les polítiques del Partit Popular s'han dedicat a baixar-los els impostos als rics i pujar-los-els als pobres. Aleshores, estem en la situació que hem heretat de vostés. Gràcies per la lliçó d'història, però li he de recordar que en els últims vint anys aquí qui ha governat és el partit que s'assenta ahí on està vosté.

¿Quin canvi hem fet? Un canvi molt senzill. Ja no n'hi ha copagament de diversitat funcional i copagament de majors, perquè el que hem fet és fer una regulació per a la gent que està en centres diürns, que està en un centre de dia, un centre ocupacional, etcètera, que no dorm, no viu en una residència, sinó que té un recurs assistencial diürn, no tindran cap tipus d'aportació suplementària, siga major o no siga major, val? Primer concepte.

Segon. En centres residencials se manté una aportació suplementària. ¿Per què? Perquè tenen gran part de les seues necessitats cobertes. Tenen el menjar cobert, dormen allí, viuen allí. Però, ¿què hem fet? Millorar el diner de butxaca. I, aleshores, el que hem fet és millorar els diners de butxaca tant de les persones que estan en residències amb diversitat funcional o majors. De manera que de 219 euros per a persones amb diversitat funcional se passa a 345, diners de butxaca sense computar les pagues. I en el cas de les persones majors, se passa de 175 a 219 euros de butxaca sense computar les pagues. Tot el món podrà tindre les pagues. Els iaies i iaies ja podran tornar a donar les estrenes als seus néts, que amb vostés no podien.

I vosté ací ha dit..., s'ha referit als governs anteriors, etcètera. Mire, l'únic govern a qui un tribunal superior de justícia li va tombar un copagament va ser a vostés en l'any 2013, amb un recurs que va posar el Cermi –sí, senyora–, amb un recurs que va posar el Cermi, amb una sentència... amb una sentència que va sacsejar tot el sistema i que, també, hem heretat els problemes d'eixa mala gestió de vostés. Vostés han fet una gestió nefasta de les persones en situació de dependència.

Nosaltres el que volem és afavorir l'autonomia personal. I precisament el canvi d'aportació suplementària en residències,

i no copagament..., derogar el copagament en els centres diürns té a vore amb això, perquè nosaltres volem una societat que siga autònoma, enfront del seu model que volia omplir les residències, entre altres, el senyor Cotino, que hui hem aprovat ací feliçment una comissió d'investigació, i que el que volia era tindre gent depenent dintre de residències. Nosaltres volem que les persones estiguen fins a l'últim moment en el seu entorn afectiu conegut i en el seu entorn de confiança, i afavorir l'autonomia personal. És un altre concepte. Vostés igual no l'entenen, però té molt a vore amb la llibertat i amb el benestar, que és el que este govern del botànic defensa.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

A continuació, la pregunta número 31, formulada per la diputada Maria José Catalá... (*Veus*) Hi ha hagut un canvi, sí. La diputada Beatriz Gascó, que formula al conseller d'educació «sobre la plantilla de profesorado de los centros educativos».

La senyora Gascó Enríquez:

(*Inoïble*) ... presidente.

Buenas tardes, señor Marzá.

La pregunta es muy concreta: ¿contaban todos los centros educativos de nuestra *comunitat* con todo el profesorado necesario a fecha 1 de septiembre de 2015?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per a respondre, el conseller Marzá. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Tots els centres educatius del nostre territori, del País Valencià, comptaven amb el personal necessari per a afrontar les tasques bàsiques d'atenció al nostre alumnat. De fet, abans que s'incorporaren els alumnes a les classes, i a diferència d'altres anys, el 97,61% de les plantilles estava al complet, i no era al cent per cent, com ens agradaria que fóra.

Però, com vosté també sabrà, és pràcticament impossible, per no dir que frega l'alegalitat, després d'eixe Reial decret 14/2012 que diu que és impossible substituir abans de deu dies hàbils, per tant, eixe percentatge que no arriba al cent per cent, fruit de l'aplicació del reial decret que ens impedis poder substituir abans de deu dies, però sí que estava al 97,61% abans que arribaren els alumnes a les classes i, per tant, podent treballar i podent preparar la seua arribada.

Com sap, els casos... els casos d'adjudicació comencen..., els següents comencen en setembre i, abans d'iniciar el curs, era eixe 2% –2,39%– el que faltava per arribar i que, evidentment, estan als centres.

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Per a continuar formulant la pregunta, la il·lustre diputada. Quan vosté vullga.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.